

Minneord

OSS IMELLOM

TRINE BJØRO

På vegne av kolleger og venner på Hormonlaboratoriet, Aker
universitetssykehus

EGIL HAUG

På vegne av kolleger og venner på Hormonlaboratoriet, Aker
universitetssykehus

ASBJØRN AAKVAAG

På vegne av kolleger og venner på Hormonlaboratoriet, Aker
universitetssykehus

Tidligere avdelingsoverlege og professor Nils Norman døde 11. oktober, 80 år gammel. Dermed er et langt og produktivt liv i norsk medisin avsluttet.

Få år etter embetseksamen ved Universitetet i Oslo i 1950 startet han sin videreutdanning innen endokrinologi i London i 1953, og fortsatte ved McGill University i Montreal, der han tok sin doktorgrad. Dette var et av verdens ledende sentre innen dette fagfeltet. Han fortsatte med klinisk utdanning i indremedisin og endokrinologi i Cleveland, Ohio.

Høsten 1959 ble han «hentet hjem» for å etablere og bygge opp et hormonlaboratorium ved Aker sykehus. Med sin entusiasme og evne til å overbevise fikk han over noe tid både laboratorieareal og utstyr. Nils la vekt på at man i tillegg til å etablere gode metoder for hormonomålinger til diagnostisk bruk, også skulle satse på forskning og utvikling. Han hadde en enestående evne til å vise tillit til sine medarbeidere, som fikk anledning til å ta tak i forskningsoppgaver de selv var opptatt av. Det førte til at den første

doktorgraden som utgikk fra Aker sykehus ble avlagt i 1970 på et arbeid utført ved Hormonlaboratoriet. Senere har det fulgt en lang rekke doktorgradsarbeider fra laboratoriet.

Nils ville tilby tjenester som ble etterspurt, man kan gjerne si at han var markedsorientert. Det bidrog til å styrke økonomien i laboratoriet og dermed finansiere forskning og utvikling. Med basis i laboratoriets analytiske kompetanse etablerte han i 1987 Norges dopinglaboratorium i samarbeid med Norges Idrettsforbund. Med sitt velutviklede organisasjonstalent fikk han også reist et nybygg som gjorde det mulig for laboratoriet å gjennomføre dopingtestingen under OL på Lillehammer i 1994.

Nils oppnådde bred anerkjennelse for sitt arbeid. Han var opposent ved en rekke doktordisputaser, og han var formann og senere æresmedlem av Norsk Selskap for Endokrinologi. Han var i mange år norsk redaktør av *Acta Endocrinologica*, medredaktør i *Scandinavian Journal of Clinical and Laboratory Investigation*, og en av de såkalte founding members av Society of Nuclear Medicine. Han var dessuten fellow of Royal College of Physicians and Surgeons of Canada.

I tillegg til sin omfattende kompetanse da han vendte hjem i 1959 hadde han med seg Greta, og sammen utgjorde de et enestående sosialt team. Begge var glad i sine medmennesker og vi følte det. Vi er mange som har meget å takke for, både faglig og sosialt. Ved siden av arbeidet var de viktigste hobbyene friluftsliv, spesielt jakt og seiling. Mosjon var hans kanskje viktigste løsning på egne medisinske problemer, men det hjalp ham ikke da kreftsykdommen rammet ham.

Våre varmeste tanker går til Greta og øvrig familie.

Publisert: 1. desember 2005. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 2. juli 2026.